

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXI. — Wydana i rozesłana dnia 31. marca 1895.

Treść: (№ 42—43). 42. Rozporządzenie, którem zmienia się i uzupełnia przepis wykonawczy do ustawy z dnia 10. lipca 1894 o płaceniu wynagrodzenia za podatek od ilości alkoholu zawartego w płynach wysokokowych pędzonych, które przesyłane są jako nieobciążone podatkiem w obrocie między grupami krajów obszaru cłowego austriacko-węgierskiego. — 43. Rozporządzenie w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 25. grudnia 1894 o Żandarmerji królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

42.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 16. marca 1895,

którem zmienia się i uzupełnia przepis wykonawczy do ustawy z dnia 10. lipca 1894 o płaceniu wynagrodzenia za podatek od ilości alkoholu zawartego w płynach wysokokowych pędzonych, które przesyłane są jako nieobciążone podatkiem w obrocie między grupami krajów obszaru cłowego austriacko-węgierskiego.

Na zasadzie §. 15go ustawy z dnia 18. czerwca 1894 (Dz. u. p. Nr. 121) o płaceniu wynagrodzenia za podatek od ilości alkoholu zawartego w płynach wysokokowych pędzonych, które przesyłane są jako nieobciążone podatkiem w obrocie między królestwami i krajami w Radzie państwa reprezentowanymi, krajami korony węgierskiej i krajami Bośnią i Hercegowiną, rozporządza się w porozumieniu z królewsko węgierskiem Ministerstwem skarbu co następuje:

I. Do płynów wysokokowych pędzonych, których wysyłka jako nieobciążonych podatkiem z jednej z trzech grup krajów do drugiej ma być stosownie do §. 3go ustawy powyższej oznajmiana, zaliczać należy eseneye, alkohol zawierające, jakoteż te etery

proste i złożone, alkohol zawierające, które okazują się naśladowaniami naturalnego aromatu a względnie smaku pewnych rodzajów owoców lub napojów i bywają używane do wyrobu napojów wysokokowych pędzonych jak eseneye owocowe, rumowe, koniakowe, eter owocowy, rumowy itp. a natomiast nie zalicza się do nich innych rodzajów eterów prostych i złożonych, jak np. eteru octowego, eteru siarczanego.

Tęgość alkoholową rodzajów eteru i esencyj alkohol zawierających, najprzód wymienionych, przyjmuje się w ilości 70 stopni podziałki alkoholometru studzielnego (70 procentów), przeto podawanie tęgości alkoholowej tych płynów może być zaniechane.

II. Ułatwienia przepisane w §§. 1 i 3 przepisu wykonawczego z dnia 10. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 144) na wypadek, gdyby płyny wysokokowe pędzone posyłało w pomniejszych naczyniach, jakoto we flaszkach, kamionkach itp. a tyzące się oznajmowania tęgości alkoholowej, jakoteż urzędowego badania ilości i tęgości alkoholowej, stosować należy także wtedy, gdy płyny takie posyłane są w małych beczułkach, mających najwięcej 25 litrów pojemności.

III. Dostatecznem jest, żeby posyłający zamiast linii kolei żelaznych i żeglugi parowej, któremi transport płynów wysokokowych pędzonych ma

być wieziony (§. 1, l. 1, ustęp ostatni przepisu wykonawczego) podał w oznajmieniu tylko przedsiębiorstwo kolei żelaznej i żeglugi parowej, któremu płyny wysokokowe pędzone do przewiezienia powierza i które ma takowe oddać.

IV. Jeżeli ilość płynu wysokokowego pędzonego, posyланego w naczyniach pomniejszych (flaszkach, kamionkach itp. lub w małych beczułkach, mających najwięcej 25 litrów pojemności) nie przenosi ogółem 25 litrów i jeżeli po obejrzeniu nie zachodzi żadna wątpliwość co do rzetelności szczegółów oznajmienia, w takim razie należy całkiem zaniechać urzędowego badania ilości (§. 1, l. 4, lit. c) przepisu wykonawczego) i przekonywania się zapomocą próby wyrzykowej w §. 1, l. 5, lit. b) przepisanej, czy płyny są czyste i słodkie.

V. Co do posyłek płynów wysokokowych pędzonych w naczyniach pomniejszych (we flaszkach, kamionkach itp., jakoteż w beczułkach mających najwięcej 25 litrów pojemności), jeżeli wiezione są koleją żelazną lub statkiem parowym i ogólna ilość płynu wysokokowego pędzonego nie przenosi jednego hektolitra a urząd dostawowy nie znajduje się w miejscu przeznaczenia posyłki, obowiązkowi dostawienia przepisane w §. 4 ustawy z dnia 18. czerwca 1894 (Dz. u. p. Nr. 121) czyni się zadosyć tym sposobem, że unikat listu drożnego, razem z listem przewozowym i wszelkimi innymi papierami, tyżącemi się posyłki, jakoto fakturą itp., oddaje się w wyznaczonym terminie dostawy i zanim jeszcze posyłka gorzałki będzie wzięta z placu stacyjnego.

Gdyby jednak zachodziła uzasadniona wątpliwość co do rzetelności szczegółów oznajmienia, urząd dostawowy ma prawo poddać posyłkę rewizji urzędowej według postanowień §. 3go przepisu wykonawczego.

VI. Badanie rodzaju ilości i tegości alkoholowej przez urząd dostawowy (§. 3, l. 4 przepisu wykonawczego) nietylko może lecz ma być zaniechane, jeżeli posyłka gorzałki nadeszła z nienaruszonym zamknięciem urzędowym i żadna zresztą nie zachodzi wątpliwość.

VIII. Urząd dostawowy odebrawszy od strony unikat listu drożnego i opatrzywszy go potwierdzeniem dostawienia, nie ma go na przyszłość oddawać stronie (§. 3, l. 7 przepisu wykonawczego), lecz będzie go sam, razem z uwiadomieniem jako list służbowy wolny od portoryum, polecony, odsyłał na powrót do urzędu wysyłkowego. W skutek tego odpada przepis §. 3, l. 7 przepisu wykonawczego, który wkładał na posyłającego obowiązek oddania urzędowi wysyłkowemu unikat listu drożnego.

43.

Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej z d. 20. marca 1895,

w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 25. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1895) o Żandarmeryi królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Jego cesarska i królewska Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 3. marca 1895 raczył najmiłościwiej zatwierdzić „Postanowienia organiczne dla c. k. Żandarmeryi“, jakoteż nową instrukcją służbową dla tego korpusu, któreto przepisy wydają się jednocześnie.

W skutek tego uchyla się instrukcją służbową ogłoszoną rozporządzeniem okólnikowem z dnia 29. lutego 1876, Nr. $\frac{3717}{1001}$ III, Dziennik rozporządzeń dla c. k. Żandarmeryi Nr. 1 z r. 1876 a następujące dalsze przepisy wykonawcze z interesowanemi Władzami naczelnemi umówione, ogłaszają się z tem nadmienieniem, że wszelkie szczegóły, tyżące się należytości osób do Żandarmeryi należących, zestawione będą w przepisie o należytościach i że aż do wydania tego przepisu obowiązywać mają nadal postanowienia o należytościach w odnośnym schemacie do ustawy z dnia 26. lutego 1876 (Dz. u. p. Nr. 19) przepisane, jakoteż w innych rozporządzeniach zawarte.

Do §. 10.

W ogólności zatrzymują moc swoją postanowienia o właściwości władzy sądowej i sądowno-karnej dla c. k. Żandarmeryi ogłoszone rozporządzeniem okólnikowem z dnia 29. lutego 1876, Nr. $\frac{2718}{104}$ VI, Dziennik rozporządzeń dla c. k. Żandarmeryi Nr. 1 z r. 1876 a względnie przepisy do tego rozporządzenia wydane.

Co się tyczy postępowania rady honorowej stosuje się do Żandarmeryi odnośny przepis, wydany dla c. k. Obrony krajowej a względnie dodatek do niej.

Jurysdykcyja, jakoteż stosunki stanowe i osobowe sług biurowych urządzone są w myśl rozporządzenia okólnikowego z dnia 5. kwietnia 1879, Nr. $\frac{4381}{335}$ VI, Dziennik rozporządzeń dla c. k. Żandarmeryi Nr. 6 z r. 1879.

Do §. 13.

Do powinności ustawowych przełożonych gmin pod względem dopomagania Żandarmeryi w spełnianiu obowiązków służbowych, należy także powinność potwierdzania w stosowny sposób w książkach służbowych według przepisu wygotowanych a mianowicie w ich ostatniej rubryce, czasu przybycia do osady i odejścia ztamtąd.

Do §. 19.

Punkt *e*): Zdarność fizyczną do służby w Żandarmeryi stwierdzać należy w myśl ustawy o służbie wojskowej §. 19, punkt *b* (Przepisów o służbie wojskowej I. część, §. 94, punkt 1, a względnie w myśl „Przepisu o rewizyi lekarskiej“, §. 6, punkt 1).

Do §. 20.

Postanowienia szczegółowe co do przewidzianego w punkcie 4 uzupełniania poczty szeregowców przez wcielenie obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu, w razie powołania pospolitego ruszenia, wydane będą w osobnem rozporządzeniu.

Do §. 22.

Żandarmi służbę próbną odbywający, gdy skończą naukę teoretyczną, która obejmować ma wiadomości żandarmowi do sprawowania służby potrzebne w takiej mierze, iżby zupełne wykształcenie go w służbie praktycznej było możebne, poddać się mają egzaminowi przed komisją składającą się z dowódcy krajowego Żandarmeryi a według okoliczności jego zastępcy, z dowódcy oddziału uzupełnienia i urzędnika administracyjnego wydelegowanego przez Władzę administracyjną krajową.

Pod względem egzaminów na przełożonego posterunku i na oficera obowiązuje nadal przepis wydany rozporządzeniem okólnikowem z dnia 27. lipca 1876, Praes. Nr. 579, Dziennik rozporządzeń dla c. k. Żandarmeryi Nr. 9 z r. 1876.

Do §. 23.

Przepisaną przysięgę służbową żandarmską składać mają tak szeregowcy jak i oficerowie niezwłocznie po rozpoczęciu służby próbnej.

Do §. 29.

Pod względem wymiaru zaopatrzenia należącego się osobom w ustępie pierwszym tego paragrafu wzmiankowanym, jakoteż pod względem warunków do przyznania takowego i czasu pobierania zaopatrzenia, stosują się odnośnie postanowienia zasadnicze ustaw z dnia 27. grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 158) i z dnia 27. kwietnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 41)

a mianowicie co do wdów i sierot o tyle, o ile śmierć uzasadniająca roszczenie do wynagrodzenia nie nastąpiła jeszcze przed ogłoszeniem tej ustawy (1. stycznia 1895), w którym to razie należałoby zastosować przepisy dotychczasowe.

Do §. 30.

Dobrodziejstwo co do wymiaru emerytury w pierwszym ustępie tego paragrafu szeregowcom Żandarmeryi przyznane, a które z wyjątkiem przypadków w §. 35 przewidzianych staje się skutecznem dla każdego żandarma od dnia, w którym dopełni przyjętego zobowiązania się do służby czteroletniej, stosuje się do tych, których prawo do zaopatrzenia stwierdzone zostało przy sposobności stanowczego rozpoznania po ogłoszeniu ustawy niniejszej.

Emerytura roczna wymierzana będzie szeregowcom Żandarmeryi według czasu służby, liczyć się mającego w myśl ustawy od roku do roku — a mianowicie lata służby w Żandarmeryi po 16 miesięcy — w taki sposób, że po wysłużeniu całych policzalnych lat dziesięciu, emerytura wynosi część trzecią, po piętnastu latach, atoli przed skończeniem szesnastego roku służby wynosi trzy ósme części płacy pobieranej przy końcu czynnej służby.

Za każdy dalszy policzalny rok służby dolicza się do tej ostatniej kwoty $2\frac{1}{2}$ procentu płacy w czynnej służbie pobieranej, tak, że po wysłużeniu czterdziestu całych policzalnych lat, emeryturę stanowi cała płaca w czynnej służbie pobierana, ponad którą nic już do płacy nie przybywa.

Gdyby się zdarzył taki przypadek, że osobie, która służyła w Żandarmeryi, należałoby policzyć rok wojenny, w takim razie 16 miesięcy, według ustawy za rok służby liczyć się mające, uzupełnić należy na dwa lata.

Do §. 33.

Ponieważ rodzinom osób służących w korpusie Żandarmeryi, zmarłych w czynnej służbie lub w stanie spoczynku należy się teraz ówierć pośmiertna, przeto takowe nie mają już odtąd prawa do kwartalnego, jakie w pewnych okolicznościach było udzielane według przepisów o emeryturach cywilnych.

Przez płacę miesięczną w duchu pierwszego ustępu tego paragrafu rozumieć należy płacę miesięczną z dodatkiem służbowym i żandarmskim a względnie emeryturę.

Ze względu na postanowienia pierwszego ustępu §. 29, jakoteż ostatniego ustępu niniejszego paragrafu, stanowi się co następuje:

- a) Rodzinom oficerów, którzy na wojnie dostali się do niewoli nieprzyjacielskiej, należy się utrzymanie w sumie równej emeryturze wdowiej przepisom odpowiedniej.

Rodzinom żonatyh szeregowców Żandarmeryi należy się w takim razie, gdy z powodu wypadków wojennych muszą kategoriycznie rozłączyć się z głową rodziny, należy się utrzymanie wynoszące dwie trzecie części żołdu według okoliczności z dodatkiem służbowym.

Takież samo utrzymanie należy się rodzinom szeregowców Żandarmeryi, jeżeli małżonek a względnie ojciec dzieci, których matka nie żyje, dostanie się do niewoli nieprzyjacielskiej.

b) Obłąkani pobierają płace całkowite aż do przeniesienia ich na emeryturę (kwieskowania). Rodzinom obłąkanych, którzy pobierali płacę miesięczną, asygnuje się przedewszystkiem resztę, która z płac a względnie z emerytury obłąkanego pozostaje po pokryciu kosztów utrzymania w odpowiednim zakładzie.

W takich przypadkach, gdy ta reszta nie czyni kwoty, która w razie śmierci obłąkanego będącego głową rodziny (małżonka lub ojca) przypadaby jako płaca na zaopatrzenie, wydawać należy na utrzymanie uprawnionych do pobierania odnośną kwotę różnicy a to z etatu Żandarmeryi, aż do przeniesienia na emeryturę (kwiestowania) chorego na umyśle małżonka a względnie ojca, po jego zaś śmierci na rachunek powszechnego etatu emerytalnego cywilnego.

Płace na utrzymanie dla rodzin oficerów chorych na umyśle, którzy zostają na urlopie z płacą poczekalną, ciężyc mają na etacie Żandarmeryi.

Co się tyczy rodzin szeregowców, pozostaje im aż do przeniesienia na emeryturę (kwieskowania) głowy rodziny, reszta należyłości, pozostała po strąceniu ryczałtu szpitalnego w kwocie 55 centów dziennie.

Po przeniesieniu w stan zaopatrzenia małżonka (ojca), stosuje się pod względem utrzymania uprawnionych do zaopatrzenia rodzin szeregowców chorych na umyśle to, co wyżej powiedziano o rodzinach osób płacę miesięczną pobierających, na emeryturę przeniesionych.

Do §. 34.

Do uzyskania prawa wyjątkowego, przepisanego w pierwszym ustępie niniejszego paragrafu, jest to wprawdzie rzeczą obojętną, czy uszkodzenie na ciele wywołane zostało siłą mechaniczną, czy przez przeziębienie lub zarażenie itp., atoli wymaga się, żeby trwała niezdatność do służby w Żandarmeryi wynikała niezawisłe od jakichś innych ułomności, wyłącznie z owego uszkodzenia na ciele i żeby została z niem w bezpośrednim związku, to jest bez dodatkowego wpływu innej przyczyny.

Nadto wymaga się, żeby żandarm, jak tylko dorozumie się powstania uszkodzenia na ciele, uwiadomił o tem piśmiennie swego przełożonego z podaniem bliższych okoliczności i wymienieniem świadków wypadku, jeżeli byli — a zarazem, żeby niezaniebdał niczego, coby mogło przywrócić mu zdrowie.

Do §. 39.

Ponieważ postanowienie zawarte w §. 30, że każdy cały rok w Żandarmeryi wysłużony liczy się za 16miesięczny okres służby, stosować się ma wyłącznie tylko przy przenoszeniu na emeryturę, przeto dobrodziejstwo to nie może być stosowane przy liczeniu 12letniego okresu czynnej służby w myśl odnośnych postanowień ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

Do §. 40.

Z wachmistrzami rachunkowymi postępować należy pod względem kwaterunkowego tak, jak w wojsku postępuje się z osobami nie zaliczonymi do żadnej klasy stopnia służbowego a pobierającymi kwaterunkowe.

Osobom pobierającym w Żandarmeryi płacę miesięczną, płacić należy wynagrodzenie za mieszkanie według taryfy czynszów wojskowych.

Gdyby miejsce, w którym stoi osoba pobierająca w Żandarmeryi płacę miesięczną nie było jeszcze zaliczone do żadnej klasy czynszów wojskowych, zaliczone zostanie według postanowień §. 30 ustawy kwaterunkowej z dnia 11. czerwca 1879 (Dz. u. p. Nr. 93).

Weltersheimb r. w.